

Til lovforslag nr. L 98. Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 22. juni 1998

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven, realrenteafgiftsloven, fondsbeskatningsloven, kildeskatteloven og skattekontrolloven

(Filiaer af EU-forsikringsselskaber og -pengeinstitutter, symmetri i pensionsbeskatningen, afgift af aktieafkast og afskaffelse af kvoteordningen)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til skatteministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Dansk Forsikring og Pension,
Ejendomsforeningen Danmark,
Ernst & Young A/S,
Rådet for Dansk Forsikring og Pension og
Schlüter & Hald.

Der er af skatteministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *mindretal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres og Enhedslistens medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Mindretallet har følgende kommentarer:

Regeringen har ikke over for mindretallet vist reel vilje til forhandlinger om pinsepakken, og det er dybt beklageligt. Et så vidtrækkende ind-

greb, som har økonomiske konsekvenser for så mange mennesker og virksomheder, bør gennemføres med et bredt flertal og ikke det snævrere flertal.

Mindretallet hæfter sig ved, at regeringen - både op til folketingsvalget og i forbindelse med EU-afstemningen - garanterede, at der ikke var behov for et stort indgreb over for det private forbrug. Regeringen fremhævede således ved flere lejligheder, at dansk økonomi var kernesund, og at alle andre meninger var udtryk for »grædekonementaltet«.

Mindretallet ønsker at fremme opsparingen i Danmark, men det skal ikke ske gennem en straffeaktion mod bil- og boligejerne, pensionsopsparerne og dansk erhvervsliv, da det ikke kan begrundes ud fra en analyse af de økonomiske nøgletal.

Der er ikke behov for et indgreb rettet entydigt mod det private forbrug i Danmark. Derimod er der behov for at standse den ukontrollerede vækst i det offentlige forbrug. Det er det offentlige og ikke det private forbrug, som er vokset langt mere, end regeringen har haft som målsætning. Pinsepakken er derfor rent og skært et ideologisk korstog mod det private forbrug.

Pinsepakken er et skridt i den forkerte retning. Trods regeringens løfter i regeringsgrundlaget om at sænke marginalsatten øges det skrå skatte-loft fra 58 til 59 pct. Hermed bliver det mindre

attraktivt at være fleksibel med hensyn til arbejdstid, overtid, mobilitet m.v., og tilskyndelsen til at uddanne og videreuddanne sig mindskes. Danmark vil fortsat have verdens højeste skattetryk, og det vil stadig ikke være særlig attraktivt at komme i arbejde. I dag har hver femte dansker ingen eller næsten ingen tilskyndelse til at gå på arbejde frem for at være på f.eks. dagpenge. Det ændrer pinsepakken ikke på - tværtimod. Det bliver mindre attraktivt at finde et arbejde frem for at være på dagpenge.

Regeringen vil forbedre betalingsbalancen. Mindretallet kan tilslutte sig den målsætning, men er uenig i, hvordan dette nås. Regeringen går ensidigt efter en begrænsning af det private forbrug, som isoleret set vil mindske importen. Det offentlige forbrug skader også betalingsbalancen, men det er holdt ude af regeringens indgreb.

Samtidig forringes forholdene for danske virksomheder, da pinsepakken lægger yderligere økonomiske og administrative byrder på erhvervslivet. Det svækker konkurrenceevnen, og dermed taber danske virksomheder markedsandele, og eksporten svækkes.

Nedsættelsen af selskabsskatten er taget af bordet, men en række af forringelserne over for erhvervslivet er fortsat indeholdt i regeringens forlig med venstrefløjen. Regeringen vil gennemføre finansieringen af selskabsskattelettelsen, men ikke selve lettelsen. Betalingsbalancen kan forbedres markant ved at forbedre erhvervslivets konkurrenceevne, men regeringen vælger desværre at gå den modsatte vej og pålægge erhvervslivet nye byrder og omkostninger.

Regeringen vil også forbedre den private opsparring, men gør det modsatte. Forringelser for indbetalinger til kapitalpension, forøgelse af beskatningen af positiv nettokapitalindkomst, stigning i realrenteafgiften og skat på pensionsopsparingernes aktieafkast forøger ikke tilskyndelsen til at spare op - tværtimod.

Regeringen vil forebygge overophedning på arbejdsmarkedet, men pinsepakken tager slet ikke fat på arbejdsmarkedspolitikken. Tværtimod er forhøjelsen af benzinafgiften, forringelsen af befodringsfradraget samt den nye ejendomsskat med til at hæmme mobiliteten på det danske arbejdsmarked. Det er med til at øge risikoen for flaskehalse på arbejdsmarkedet.

Boligejernes situation bliver markant forringet af pinsepakken, og der må forventes et fald i

boligpriserne, hvilket vil gøre mange boligejere insolvente, således at gælden overstiger boligens værdi. Samtidig vil reduktionen af skatteværdien af rentefradraget, de stigende ejendomsskatter og de stigende grønne afgifter betyde en urmelig ekstra belastning af boligejernes økonomi, som kan tvinge mange boligejere til at sælge, selv om de må indkassere et tab ved salget. Regeringens straffeaktion mod boligejerne er totalt ubegrundet. Huspriserne er steget kraftigt de senere år, men det skal ses i sammenhæng med et kraftigt fald i perioden 1986-1993. Når der tages højde for den generelle løbende prisudvikling i Danmark, så er boligpriserne i dag på niveau med priserne i 1986. At tale om en uforståelig stigning i boligpriserne er derfor forkert.

Venstre og Det Konservative Folkeparti afviser pinsepakken og betragter regeringens forlig med SF og Enhedslisten som en dybt betænkelig venstredrejning i regeringens økonomiske politik, der lægger gift for det brede samarbejde i de kommende år.

Et *tredje mindretal* (Dansk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag. Mindretallet tilslutter sig Venstres og Det Konservative Folkepartis betænkningssbidrag.

Et *fjerde mindretal* (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Centrum-Demokraterne har følgende kommentarer:

Regeringen har ikke vist vilje til reelle forhandlinger med Centrum-Demokraterne om pinsepakken. Den egentlige baggrund for det økonomiske indgreb var ønsket om at styrke betalingsbalancen og undgå overophedning af økonomien. Centrum-Demokraterne støtter en tilpasning af økonomien, men må tage skarp afstand fra de midler, regeringen tager i anvendelse, herunder den omfordelingspolitik, der gennemføres, og som Centrum-Demokraterne finder unødvendig for at nå indgrebets egentlige mål.

For det første er Centrum-Demokraterne grundlæggende imod pinsepakkens omfattende forringelser for boligejerne. Regeringens lovfor-

slag vil blandt andet hæve lejeværdien betydeligt og afskaffe standardfradraget for huse samt erstatte lejeværdien med et nyt begreb, »ejendomsværdiskat«. Centrum-Demokraterne ser hverken nogen grund til at omdøbe lejeværdien eller lægge opkrævningen heraf ud i kommunerne. Dertil kommer lovforslaget om den kraftige udhuling af rentefradraget og forhøjelser af de grønne afgifter. Samlet vil forringelsen for boligejerne medføre faldende huspriser, skabe usikkerhed for boligejerne og betyde en risiko for, at folk må gå fra hus og hjem. Som boligejer bliver man ramt ikke én, men fire gange. Man skal betale mere for sit hjem. Man skal betale mere for at varme hjemmet op. Man skal betale mere for at spare op til pension. Og man skal betale mere for at køre på arbejde og tjene de penge, der skal få det hele til at løbe rundt.

For det andet er Centrum-Demokraterne imod lovforslagene, der fordyrer persontransporten ved at sætte bilpriserne i vejret, øge afgiften på benzin og udhule befordringsfradraget. Centrum-Demokraterne er imod lovforslagene, der forringer mobiliteten på arbejdsmarkedet, forringer vilkårene for at bo i landdistrikterne og er et slag mod børnefamilier, hvor bilen er en afgørende faktor i dagligdagen.

For det tredje ønsker Centrum-Demokraterne ikke at medvirke til den straffeaktion mod pensionsopparerne, som regeringen lægger op til. Der er mange måder at få folk til at spare op på i stedet for at forbruge. Men der er ingen tvivl om, at regeringen har valgt straffemetoden frem for belønningsmetoden. Centrum-Demokraterne er imod, at udspillet fjerner incitamentet til at spare op på kapitalpension, blandt andet ved at man ikke længere kan trække sit pensionsindskud fra i topskatten. Centrum-Demokraterne er imod en øget beskatning af renteindtægter (positiv netto-kapitalindkomst) og en stigning i realrenteafgiften.

For det fjerde er Centrum-Demokraterne imod den foreslåede model for skattelettelser til lavtlønnede. Denne del af skatteomlægningen har intet at gøre med ønsket om at dæmpe forbruget, men er ren omfordeling. Centrum-Demokraterne foretrækker et jobfradrag, der også giver skattelettelser til de lavtlønnede, men som først og fremmest er begrundet i, at der skal skabes nye job. Effekten af jobfradraget er samtidig, at det bedre kan betale sig at gå på arbejde for lavtlønnede frem for at være passiv på en overførsels-

indkomst. Regeringens skattelettelser skaber ikke nye job og ændrer ikke tilstrækkeligt incitamentet til at gå i arbejde for dem med de laveste indkomster. Der er tale om skattelettelser for skattelettelsesernes skyld - i hvert fald sammenlignet med et målrettet jobfradrag, som vismændene blandt mange andre har bakket op. Centrum-Demokraterne afviser endvidere, at det skrå skatte loft forhøjes. Det er en tilbagevenden til højere marginalskatter med de kendte negative effekter for arbejdstilskyndelsen til følge.

For det femte er Centrum-Demokraterne imod en sammenlægning af arbejdsmarkedsfondene. Dermed fjernes sammenhængen mellem satsene på arbejdsmarkedsbidraget og ledighedsgraden. Centrum-Demokraterne ser lovforslaget herom som et brud på det løfte, der blev givet til befolkningen ved arbejdsmarkedsbidragets indførelse, om, at lavere arbejdsløshed skulle medføre lavere arbejdsmarkedsbidrag.

For det sjette er Centrum-Demokraterne imod at gøre den midlertidige pensionsopsparing til ATP på 1 procent permanent. Centrum-Demokraterne kan heller ikke støtte, at størrelsen på udbetalingen bliver ens for alle, uanset hvor meget man har indbetalt. Dermed omdannes den midlertidige pensionsopsparing til ATP til en decideret skat, og det bliver meningsløst og misvisende at kalde opkrævningen for opsparing.

For det syvende mener Centrum-Demokraterne, at det er urimeligt at gennemføre strammingerne for erhvervslivet, tilmed uden at nedsætte selskabsskatten som planlagt. Det er en forfejlet politik at pålægge det danske erhvervsliv nye byrder i en situation, hvor det er betalingsbalancen, der skranter, og der netop derfor burde føres erhvervsfremmende politik. En forbedring af konkurrenceevnen ville have medført en forbedring af betalingsbalancen, og regeringen kunne på den måde have undgået de kraftige forværringer for bolig- og bilejerne.

Omkring de ændrede regler for succession er det Centrum-Demokraternes opfattelse, at det ville have været formålstjenligt og klædeligt for regeringen at afvente færdiggørelsen af generationsskifteudvalgets arbejde. Lovændringen ville på den måde være sikret en grundig behandling.

Centrum-Demokraterne betragter pinsepakken som en venstredrejning af dansk politik, der fjerner regeringen fra midterkursen, som er af-

gørende for tryghed og stabilitet i det danske samfund.

Et femte mindretal (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men vil stemme for de under nr. 1, 4-9, 11-13, 15, 16, 18 og 21 stillede ændringsforslag. Mindretallet vil stemme imod de under nr. 2, 3, 10, 14, 17, 19 og 20 stillede ændringsforslag.

Fremskridtspartiet er modstander af, at staten sætter sig tungere og tungere på pensionsmarkedet. Fremskridtspartiet ønsker det modsatte, nemlig at Folketinget vedtager øgede frihedsgrader til pensionsmarkedet. Det er et gode for samfundet, at folk selv sparer op til egen ekstra pension. Det er et gode, at den opsparing sker i Danmark. Med nærværende ændringer vil endnu flere søge ud på det internationale marked for at opnå forbedringer i deres pension, særlig hvis folk måske har en plan om at flytte til udlandet i deres pensionisttilværelse.

Fremskridtspartiet er tilhænger af, at realrenteafgiften bliver fjernet. Den skulle imidlertid have været afviklet over en årrække og ikke erstattet af en ny skat. Tværtimod skulle de svulmende offentlige budgetter have været udsat for en betydelig slankekur. Fremskridtspartiet er imod den nye skat på 5 pct., men støtter ændringsforslaget, da det er en reduktion fra 10 til 5 pct.

Et sjette mindretal (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Mindretallet konstaterer, at lovforslaget er en del af den samlede pinsepakke, som Kristeligt Folkeparti stemmer imod.

Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig intentionerne i forslaget om at forenkle realrenteafgiftsloven, men kan ikke gå ind for, at der med pinsepakken sker en skærpelse af skatten på pensionsopsparing. Det var oprindeligt forudsat, at realrenteafgiften skulle reduceres med et faldende renteniveau. Med indførelse af en fast kapitalafkastskat på 26 pct. bortfalder mulighederne for en reduceret skat ved faldende renteniveau.

Beskatningen af aktieafkast finder Kristeligt Folkeparti endvidere er i modstrid med målsætningen om at fremme opsparingen, men partiet

har bemærket, at regeringen vil reducere beskatningen af aktieafkast fra 10 pct. til 5 pct. Kristeligt Folkeparti mener imidlertid, at beskatningsprocenten bør være nul.

Kristeligt Folkeparti undlader at stemme til de stillede ændringsforslag, idet de ikke medfører en forbedring af gældende lovgivning på området.

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, RV, EL og FP):

Til § 1

1) I den under nr. 5 foreslåede affattelse af § 53 A affattes *stk. 3, 3. og 4. pkt.*, således:

»Afkastet opgøres som forskellen mellem på den ene side ordningens kapitalværdi ved indkomstårets udgang med tillæg af udbetalinger i årets løb og på den anden side ordningens kapitalværdi ved indkomstårets begyndelse med tillæg af indbetalinger i årets løb. Er der efter 2. pkt. flere berettigede, fordeles det efter 3. pkt. opgjorte afkast efter forholdet mellem kapitalværdien af de pågældendes respektive dele af ordningen.«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (S, SF, RV og EL):

2) I den under nr. 5 foreslåede § 53 B indsættes i *stk. 1* efter 1. pkt., som nyt punktum:

»Tilsvarende gælder udenlandske pensionsordninger oprettet i pengeinstitutter.«

3) I den under nr. 5 foreslåede § 53 B affattes *stk. 6, 2. pkt.*, således:

»Dog medregnes udbetalinger fra ordninger svarende til danske kapitalpensionsordninger med 75 pct., når udbetalingen efter betingelserne i ordningen sker samlet efter ejerens fyldte 60. år, ved ejerens invaliditet eller ved ejerens død.«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, RV, EL og FP):

4) Efter nr. 5 indsættes som nye numre:

»01. § 55, *stk. 1, 1. pkt.*, affattes således:

»Indkomstskattepligten i henhold til § 20, § 46, *stk. 1, § 49, stk. 2, § 53, § 53 A, stk. 3 og 4,*

og § 53 B, stk. 6, påhviler ejeren eller den, der efter ejerens død i henhold til bestemmelserne i policen m.v. er berettiget til de pågældende udbetalinger.«

02. I § 56, stk. 3 og 5, ændres »§ 50« til: »§ 53 A«.

Til § 2

5) Nr. 7 affattes således:

»7. I § 2, stk. 2, ændres »Afgiftspligten påhviler endvidere indehaverne af følgende konti her i landet:« til: »Afgiftspligten påhviler endvidere indehavere af følgende konti her i landet, for så vidt disse ikke er omfattet af § 3, stk. 2, eller § 11 a, stk. 1, nr. 3:«.

6) Nr. 20 affattes således:

»20. § 3 f, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Afgiftspligtige efter § 2, stk. 1, nr. 1-9, skal opgøre afkast som nævnt i § 3, stk. 1, og § 3 a bortset fra afkast som nævnt i § 3, stk. 1, nr. 5, i hvert enkelt af sine efter selskabsskattelovens § 31 sambeskattede datterselskaber, jf. dog stk. 5.«

7) Nr. 22 affattes således:

»22. I § 3 f, stk. 2-4 og 8, der bliver stk. 7, ændres fire steder »koncernforbundne« til: »sambeskattede.«

8) Nr. 23 affattes således:

»23. § 3 f, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Afgiftspligten efter stk. 1-4 omfatter ikke afkast i selskaber, der er afgiftspligtige efter § 2, stk. 1, nr. 1-9, eller afkast i disses sambeskattede datterselskaber svarende til ejerandelen. Den omfatter heller ikke udviklingsselskaber omfattet af lov om statsgaranti til udviklingsvirksomhed.«

9) Nr. 31 affattes således:

»31. § 5 a affattes således:

»§ 5 a. Afgiftspligtige som nævnt i § 2, stk. 1, er ikke afgiftspligtige af den del af formueafkastet, som kan henføres til forsikringer eller pensionskasseordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens §§ 53 A eller 53 B. Afgiftsgrundlaget nedsættes med den procentdel, der svarer til forholdet mellem livsforsikringshensættelserne

henholdsvis pensionshensættelserne til de pågældende livsforsikringer og pensionsordninger og passiverne ifølge årsregnskabet med tillæg af den udgiftsførte afgift af årets afkast.

Stk. 2. Ved beregningen af nedsættelsen efter stk. 1 ses der ved fastsættelsen af afgiftsgrundlaget og livsforsikringshensættelserne henholdsvis pensionshensættelserne bort fra den del, der vedrører opsparing i investeringsfonde. Er forsikringer eller pensionskasseordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens §§ 53 A eller 53 B tilknyttet investeringsfonde, forhøjes nedsættelsen efter stk. 1 med disse forsikringstageres eller pensionsopspareres andele af hele afgiftsgrundlaget for hver af de pågældende investeringsfonde.

Stk. 3. Afgiftspligtige som nævnt i § 2, stk. 1, er ikke afgiftspligtige af den del af formueafkastet, som kan henføres til børneopsparingsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 51. Livsforsikringssselskabers afgiftsgrundlag nedsættes med den procentdel, der svarer til forholdet mellem livsforsikringshensættelserne til børneopsparingsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 51 og passiverne ifølge årsregnskabet med tillæg af den udgiftsførte afgift af årets afkast. Pengeinstitutteres afgiftsgrundlag vedrørende puljeindlån nedsættes med den procentdel, der svarer til forholdet mellem puljeindlån vedrørende børneopsparingsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 51 og de samlede puljeindlån. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Den nedsættelse af afgiftsgrundlaget, der opnås i medfør af stk. 1-3, fragår i afgiftsgrundlaget inden nedsættelse efter § 6. Ved beregningen af nedsættelse efter § 6 fragår nedsættelsen efter stk. 1-3 i det afgiftspligtige afkast efter reglerne i dette kapitel og lægges til det afgiftsfrie afkast efter reglerne i dette kapitel.«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (S, SF, RV og EL):

10) Efter nr. 31 indsættes som nyt nummer:

»01. § 6, stk. 1, affattes således:

»For livsforsikringssselskaber, der er skattepligtige efter selskabsskatteloven, nedsættes afgiftsgrundlagene efter denne lov med en procentdel af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, der svarer til afgiftsåret efter denne

lov. For det afgiftspligtige formueafkast efter kapitel 1 svarer denne procentdel til forholdet mellem på den ene side det afgiftspligtige formueafkast efter kapitel 1 og på den anden side livsforsikringsselskabets samlede formueafkast ganget med 100. For det afgiftspligtige formueafkast efter kapitel 2 svarer denne procentdel til forholdet mellem på den ene side det afgiftspligtige formueafkast efter kapitel 2 og på den anden side livsforsikringsselskabets samlede formueafkast ganget med 100. I opgørelsen af det samlede afkast opgøres afkast, der ikke er afgiftspligtigt efter denne lov, efter selskabsskattelovgivningens regler, dog således at skattefrie ejendomsavancer, som efter selskabsskattelovens § 13, stk. 11-13, anses for medgået til udbetalinger til de forsikrede, til hensættelser og til skat efter denne lov, indgår ved beregningen af det samlede afkast.«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, RV, EL og FP):

11) Nr. 32 affattes således:

»32. I indledningen til § 8, stk. 1, ændres »samtlige passiver« til: »passiverne ifølge årsregnskabet med tillæg af den udgiftsførte afgift af årets afkast.«

12) Nr. 37 affattes således:

»37. I § 10 a, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»Satsen udgør dog altid mindst 5 pct.«

13) I den under nr. 38 foreslåede § 11 a affattes stk. 1, 1. pkt., således:

»Af de i § 2 nævnte livsforsikringsselskaber, pensionskasser og pensionsfonde samt opsparrings- og pensionsordninger betales afgift til staten på 5 pct. af følgende former for formueafkast:«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (S, SF, RV og EL):

14) I den under nr. 38 foreslåede § 11 a affattes stk. 1, nr. 2 og 3, således:

»2) Afgiftsårets afkast af investeringsbeviser, i det omfang der ikke er realrenteafgiftspligt efter reglerne i kapitel 1, bortset fra afkast, der modsvarer afkast af indeksobligationer, jf. § 3, stk. 3, nr. 2 og 4.

3) Afgiftsårets renter af kontantkonti efter § 2, stk. 2, nr. 1-3, der tilskrives på grundlag af afkastet af værdipapirer, som er udskilt fra pengeinstitutts øvrige værdipapirer, i det omfang disse renter modsvarer afkast, for hvilket der ikke er realrenteafgiftspligt efter reglerne i kapitel 1, bortset fra afkast, der modsvarer afkast af indeksobligationer, jf. § 3, stk. 3, nr. 2 og 4.«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, RV, EL og FP):

15) I den under nr. 38 foreslåede § 11 a affattes stk. 3 således:

»Stk. 3. Afgiftspligtige som nævnt i § 2, stk. 1, er ikke afgiftspligtige af den del af aktieafkastet, der kan henføres til forsikringer eller pensionskasseordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens §§ 53 A eller 53 B, til forsikrings- og pensionsaftaler med kommuner for disses tjenstemandsforpligtelser eller til livrenter uden ret til bonus tegnet før den 1. maj 1982. Afkastet nedsættes med den procentdel, der svarer til forholdet mellem livsforsikringshensættelserne, pensionshensættelserne henholdsvis hensættelserne vedrørende livrenter uden ret til bonus, jf. § 8, stk. 3, til de pågældende livsforsikringer, pensionsordninger henholdsvis livrenter uden ret til bonus og passiverne ifølge årsregnskabet med tillæg af den udgiftsførte afgift af årets afkast. § 5 a, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.«

16) I den under nr. 38 foreslåede § 11 a indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Afgiftspligtige som nævnt i § 2, stk. 1, er ikke afgiftspligtige af den del af formueafkastet, som kan henføres til børneopsparingsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 51. Livsforsikringsselskabers afgiftsgrundlag nedsættes med den procentdel, der svarer til forholdet mellem livsforsikringshensættelserne til børneopsparingsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 51 og passiverne ifølge årsregnskabet med tillæg af den udgiftsførte afgift af årets afkast. Pengeinstitutts afgiftsgrundlag vedrørende puljeindlån nedsættes med den procentdel, der svarer til forholdet mellem puljeindlån vedrørende børneopsparingsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 51 og de

samlede puljeindlån. § 5 a, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (S, SF, RV og EL):

17) Efter nr. 47 indsættes som nye numre:

»02. I § 28, stk. 1, nr. 12, ændres »§ 3 e, stk. 1.« til: »§ 3 e, stk. 1.«

03. I § 28, stk. 1, indsættes efter nr. 12 som nye numre:

»13) nærmere regler til brug for pengeinstituttets beregning og indbetaling af afgiften vedrørende puljeindlån omfattet af § 3, stk. 2, eller § 11 a, stk. 1, nr. 3,

14) kravene til udskillelsen af de aktiver, der er nævnt i § 3, stk. 4.«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, RV, EL og FP):

Til § 6

18) *Stk. 3, 1. pkt.*, affattes således:

»§ 1, nr. 4, 5, 01 og 02, har for forsikring og pensionsordning, der er oprettet eller erhvervet den 18. februar 1992 eller senere, virkning fra og med den 2. juni 1998.«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (S, SF, RV og EL):

19) *Stk. 4* affattes således:

»*Stk. 4. § 2*, nr. 1, 2, 9, 12, 13, 15, 19, 29, 31, 32, 36, 37 og 39-47, har virkning fra og med afgiftsåret 1998.«

20) *Stk. 7* affattes således:

»*Stk. 7. § 2*, nr. 4, 5, 17, 20-27 og 30, har virkning fra og med afgiftsåret 1999.«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, RV, EL og FP):

21) *Stk. 9 og 10* affattes således:

»*Stk. 9*. Realrenteafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 1 og 2, og § 3, stk. 4, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 3 og 16, har virkning fra og med afgiftsåret 1999. Livsforsikringselskaber og forsikrings-

selskaber som nævnt i realrenteafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 1 og 2, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 3, der er hjemmehørende i udlandet, på Færøerne eller i Grønland, og som ikke har drevet afgiftspligtig virksomhed her i landet inden 1. januar 1999, kan dog vælge i stedet at anvende reglerne i pensionsafkastbeskatningsloven fra og med afgiftsåret 1999. Dog finder den for afgiftsåret 1999 efter realrenteafgiftslovens § 10 fastsatte realrenteafgiftssats anvendelse i stedet for satsen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 2.

Stk. 10. Realrenteafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 10, og § 2, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 6 og 7, har virkning fra og med afgiftsåret 1999. Pengeinstitutter m.v. som nævnt i realrenteafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 10, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 6, der er hjemmehørende i udlandet, på Færøerne eller i Grønland, og som ikke har drevet afgiftspligtig virksomhed her i landet før den 1. januar 1999, kan dog vælge i stedet at anvende reglerne i pensionsafkastbeskatningsloven fra og med afgiftsåret 1999. Dog finder den for afgiftsåret 1999 efter realrenteafgiftslovens § 10 fastsatte realrenteafgiftssats anvendelse i stedet for satsen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 2.«

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1-21

For så vidt angår provenubemærkninger m.v., henvises til ændringsforslagene til L 97 (pensionsafkastbeskatningsloven).

Ad nr. 1

Ændringen er redaktionel.

Ad nr. 2

Det foreslås præciseret, at § 53 B også omfatter udenlandske pensionsordninger, der er oprettet i pengeinstitutter.

Ad nr. 3

Det foreslås, at udbetalinger fra udenlandske ordninger, der svarer til danske kapitalpensionsordninger, skal medregnes ved indkomstopgørelsen med 75 pct. af udbetalingen. Herved bliver beskatningen nogenlunde den samme som for danske ordninger, der pålægges en afgift på 40 pct. Denne beskatning vil - i modsætning til

Bet. o. lovf. vedr. pensionsbeskatningsloven m.v.

afgiften på 40 pct. - være omfattet af de af Danmark indgåede dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Ad nr. 4

Der er tale om en konsekvens af lovforslagets bestemmelser om ophævelsen af pensionsbeskatningslovens § 50 og overflytningen af reglerne heri til § 53 A samt den nye bestemmelse i § 53 B.

Ad nr. 5

Der er tale om berigtigelse af en skrivefejl.

Ad nr. 6 og 8

Pengeinstitutter omfattet af skattepligten efter § 2, stk. 1, nr. 10, vedrørende puljeindlån er utilstet blevet omfattet af § 3 f. Ændringen indebærer, at de nævnte pengeinstitutter ikke omfattes af reglerne i § 3 f.

Ad nr. 7

Ændringen er redaktionel

Ad nr. 9 og 16

Ændringerne er konsekvenser af den udvidelse af placeringsmulighederne for børneopparingskonti, der er gennemført ved L 40, forslag til lov om ændring af lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love (Opgave/kompetencefordeling mellem Fondsrådet og Finanstilsynet, netting, valutaspotforretninger i investeringsøjemed, ændrede placeringsregler for børneopparing og boligopparing, konkursbehandling m.v.).

Efter udvidelsen kan livsforsikringsselskaber modtage indskud i opsparingsordninger, der udelukkende har familieforsørgelse til formål (børneopparingskonti).

Livsforsikringsselskaber er som udgangspunkt realrenteafgiftspligtige af alt formueafkast, jf. realrenteafgiftslovens § 3, stk. 1. Da det imidlertid ikke var hensigten med udvidelsen af placeringsmulighederne for børneopparingsordninger, at afkast af børneopparing skulle være realrenteafgiftspligtigt, blev realrenteafgiftslovens § 5 A ved nævnte lovs § 13 ændret således, at den del af livsforsikringsselskabets formueafkast, der relaterer til børneopparingsordninger, skal holdes uden for forsikringsselskabets formueafkast.

Med ændringsforslagene holdes den del af livsforsikringsselskabets formueafkast, der relaterer til børneopparingsordninger, uden for forsikringsselskabets formueafkast både i relation til realrenteafgiften og i relation til afgiften på aktieafkast.

Efter udvidelsen af placeringsmulighederne kan en kunde, som ønsker at oprette en børneopparing, vælge at placere opparingen enten som kontantindskud i et pengeinstitut, som puljeindlån eller i særskilt depot.

I konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 6, hvor efter pengeinstitutter skal være afgiftspligtige af formueafkast af puljeindlån, foreslås ved ændringsforslaget, at pengeinstitutter kan holde den del af formueafkastet af puljeindlån, der relaterer til børneopparinger, uden for pengeinstituttets formueafkast både i relation til realrenteafgift og til afgiften af aktieafkast.

Ad nr. 10

Ændringen af realrenteafgiftslovens § 6 er en udvidelse af denne til også at omfatte aktieafgiftsgrundlaget.

Aktieafgiftsgrundlaget nedsættes med den forholdsmæssige del af den skattepligtige indkomst, der svarer til aktieafgiftsgrundlagets andel af det samlede afkast.

Ad nr. 11

Der er tale om berigtigelse af en uhensigtsmæssig ændring.

Ad nr. 12

Som følge af forliget om skattejusteringer, hvor ved afgiften på aktieafkast fastsættes til 5 pct., fastsættes tillægsafgiften på afkast af investeringsbeviser i akkumulerende investeringsforeninger, der ikke er rene aktieafdelinger, også til 5 pct.

Ad nr. 13

Som led i forliget om skattejusteringerne nedsættes afgiften på aktieafkast til 5 pct.

Ad nr. 14

Afkast af indeksobligationer, jf. § 3, stk. 3, nr. 2 og 4, og afkast af aktier m.v., jf. § 3, stk. 3, nr. 3-6, er fritaget for realrenteafgift.

Efter § 3, stk. 3, nr. 7, jf. § 3 e, gælder, at hvis en investeringsforening, der ifølge vedtægterne

højest må foretage anbringelser i kontanter samt anbringelser på sikret basis i aktiver som nævnt i § 3, stk. 1, nr. 2 a, (finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven) og kontanter i tilknytning hertil inden for en samlet ramme på 25 pct. af foreningens øvrige aktivmasse og i øvrigt ikke må anbringe dele af aktivmassen i andre aktiver som nævnt i § 3, stk. 1, eller § 3 a (realrenteafgiftspligtige aktiver) bortset fra foreningens administrationsbygning, så er kursværdiændringer og realiserede kursgevinster og -tab afgiftsfri. Udbytte anses for fortrinsvis at hidrøre fra afkastet af foreningens aktiver som nævnt i § 3, stk. 1. Denne del af udbyttet omfattes af bestemmelsen i § 3, stk. 1, nr. 4. Den resterende del er afgiftsfri efter reglerne i kapitel 1.

De nævnte investeringsforeninger må investere i aktiver, der er realrenteafgiftsfri efter § 3, stk. 3, herunder indeksobligationer og aktier m.v., jf. nr. 3-6.

Ved lovforslaget gøres afkast af investeringsbeviser afgiftspligtigt efter den foreslåede § 11 a, i det omfang der ikke er afgiftspligt efter kapitel 1. Herved er afkast af indeksobligationer utilsigtet blevet omfattet af afgiftspligten efter § 11 a. Det foreslås derfor, at afgiftspligten efter § 11 a, stk. 1, nr. 2, begrænses således, at afkast af indeksobligationer ikke bliver omfattet af afgiftspligten efter § 11 a.

Ved lovforslaget gøres renter af kontantkonti afgiftspligtigt efter den foreslåede § 11 a, i det omfang renterne modsvarer afkast, for hvilket der ikke er realrenteafgift efter reglerne i kapitel 1. Herved er renter, der modsvarer afkast af indeksobligationer, ligeledes utilsigtet blevet omfattet af afgiftspligten efter § 11 a. Det foreslås derfor, at afgiftspligten efter § 11 a begrænses således, at renter, der modsvarer afkast af indeksobligationer, ikke bliver omfattet af afgiftspligten efter § 11 a.

Ad nr. 15

Ændringsforslaget indebærer, at livrenter uden ret til bonus tegnet før den 1. maj 1982 fritages for afgift af aktieafkast. De nævnte livrenter er fritaget for realrenteafgift, jf. realrenteafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 2, uanset om opsparingen er fra før eller efter 1982 - det er bare kontraktstidspunktet, der skal være før 1. maj 1982 - og de foreslås i lovforslag L 97, jf. lovforslagets § 16, fritaget for beskatning efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Ad nr. 17

Realrenteafgiftslovens § 28 indeholder bemyndigelse til skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om lovens administration.

I forbindelse med, at afgiftspligten af puljeindlån flyttes fra den enkelte kontohaver til pengeinstituttet, foreslås det, at der indsættes en bemyndigelse for skatteministeren til at fastsætte nærmere regler til brug for pengeinstituttets beregning og afregning af afgiften. Det er tanken, at disse nærmere regler skal fastsættes i samarbejde med Finansrådet.

Ifølge den i lovforslaget foreslåede bestemmelse til realrenteafgiftslovens § 3, stk. 4, skal livsforsikringsselskaber og forsikringsselskaber, der er hjemmehørende i udlandet, i Grønland eller på Færøerne, og som udøver livsforsikringsvirksomhed gennem en filial her i landet, foretage en regnskabsmæssig udskillelse af de aktiver, der ligger til sikring af de her i landet tegnede forsikringer. Afgiftsgrundlaget omfatter formueafkastet af de nævnte aktiver opgjort efter reglerne i denne lov.

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om kravene til udskillelsen af de aktiver, der ligger til sikring af de her i landet tegnede forsikringer.

Ad nr. 18

Den gældende affattelse af pensionsbeskatningslovens § 50 og bestemmelsen i § 53 A blev indsat ved lov nr. 569 af 24. juni 1992. Ændringen af § 50 og indsættelsen af § 53 A ved den nævnte lov har virkning for forsikring og pensionsordning, der er oprettet eller erhvervet den 18. februar 1992 eller senere. Forsikring og pensionsordning, der er oprettet eller erhvervet før den 18. februar 1992 er fortsat omfattet af den tidligere gældende affattelse af pensionsbeskatningslovens § 50.

Med ændringsforslaget præciseres, at den ved nærværende lovforslag foreslåede ophævelse af pensionsbeskatningslovens § 50, ændringen af § 53 A og indsættelsen af § 53 B ikke har virkning for forsikring og pensionsordning oprettet eller erhvervet inden den 18. februar 1992.

Ændringen indebærer endvidere, at konsekvensrettelserne i pensionsbeskatningslovens § 55, stk. 1, og § 56, stk. 3 og 5, får virkning fra og med den 2. juni 1998.

Ad nr. 19 og 20

De i lovforslagets § 2, nr. 4 og 5, foreslåede ændringer er konsekvenser af den ved lovforslagets § 2, nr. 6, foreslåede indsættelse af et nyt nr. 10 i realrenteafgiftslovens § 2, stk. 1. Indsættelsen af realrenteafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 10, skal, jf. lovforslagets § 6, stk. 10, have virkning fra og med afgiftsåret 1999, hvorfor det foreslås, at lovforslagets § 2, nr. 4 og 5, ligeledes skal have virkning fra og med afgiftsåret 1999. Den ændring af realrenteafgiftslovens § 2, stk. 2, der foreslås ved lovforslagets § 2, nr. 7, skal ligeledes have virkning fra og med afgiftsåret 1999, jf. lovforslagets § 6, stk. 10.

Det foreslås, at den ændrede affattelse af realrenteafgiftslovens § 6, stk. 1, skal have virkning fra og med afgiftsåret 1999, jf. ændring nr. 10.

Det foreslås, at de nye bemyndigelsesbestemmelser i § 28, jf. ændringen under nr. 17, skal have virkning fra og med afgiftsåret 1999. Ændringerne knytter sig til den ændrede affattelse af realrenteafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 1, 2 og 10, der har virkning fra og med afgiftsåret 1999.

Ad nr. 21

Ifølge lovforslagets § 6, stk. 9, 2. pkt., kan livsforsikringsselskaber m.v., der er hjemmehørende i udlandet, på Færøerne eller i Grønland, og som ikke har drevet virksomhed her i landet

inden 1. januar 1999, i stedet for reglerne i realrenteafgiftsloven vælge at anvende reglerne i pensionsafkastbeskatningsloven fra og med afgiftsåret 1999. Efter ændringsforslaget præciseres, at der ved virksomhed forstås afgiftspligtig virksomhed. Hermed kommer bestemmelsen i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i § 6, stk. 10, 2. pkt. vedrørende pengeinstitutter og den ligeledes tilsvarende bestemmelse i pensionsafkastbeskatningslovens § 35, stk. 3.

For at undgå en skattebetinget forvriddning af konkurrenceforholdet mellem danske og udenlandske livsforsikringsselskaber m.v. og pengeinstitutter foreslås det at ændre § 6, stk. 9 og 10, således, at livsforsikringsselskaber m.v. og pengeinstitutter, der er hjemmehørende i udlandet, på Færøerne eller i Grønland, og som ikke har drevet afgiftspligtig virksomhed her i landet inden den 1. januar 1999, kan vælge at anvende pensionsafkastbeskatningslovens regler i stedet for realrenteafgiftslovens regler, men skal anvende den for afgiftsåret 1999 gældende realrenteafgiftssats i stedet for 26 pct.s satsen i henhold til pensionsafkastbeskatningslovens § 3 (der med ændringsforslaget til L 97 bliver § 2).

Realrenteafgiftssatsen for afgiftsåret 1999 skønnes ifølge provenubemærkningerne til L 97 at blive 32,9 pct.

Per Kaalund (S) Jens Peter Vernersen (S) nfmd. Erik Mortensen (S)

Anna-Marie Hansen (S) Hugo Sørensen (S) Aage Frandsen (SF) Sonja Albrink (CD)

Morten Helveg Petersen (RV) Frank Aaen (EL) Peter Brixtofte (V) fmd.

Mariann Fischer Boel (V) Kristian Jensen (V) Flemming Kofod-Svendsen (KRF)

Flemming Hansen (KF) Brian Mikkelsen (KF) Kristian Thulesen Dahl (DF)

Kim Behnke (FP)